

ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของ โรงเรียนเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร

FACTORS AFFECTING SUCCESS IN THE IMPLEMENTATION OF INTERNAL QUALITY ASSURANCE OF PRIVATE SCHOOLS IN BANGKOK

เจนจบ หาญกลับ¹, สุภัทรา เอื้อวงศ์²

Jenjob Harnklab¹, Supathra Urwongse²

ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอสภาพปัจจุบันของการดำเนินการประกันคุณภาพภายในตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 กำหนดและเสนอปัจจัยลักษณะองค์การตามกรอบแนวคิดของSteers (1991) ที่ส่งผลให้โรงเรียนเอกชนดำเนินการประกันคุณภาพภายในประสบความสำเร็จ โดยการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพจากประชากรและกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครที่ผ่านการประเมินภายนอกและได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาในระดับดีและดีมาก ได้ข้อค้นพบว่า โรงเรียนเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ดำเนินการประกันคุณภาพภายในตามกฎกระทรวงอยู่ในระดับมากโดยมีปัจจัยพยากรณ์ที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ 6 ปัจจัยส่งผลให้การดำเนินการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร ประสบความสำเร็จ เรียงตามลำดับความสำคัญ คือ การปรับตัวและริเริ่มสิ่งใหม่ขององค์การ สภาพแวดล้อมทางสังคม การจัดโครงสร้างองค์การ วัฒนธรรมองค์การ กระบวนการติดต่อสื่อสารและสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ

คำสำคัญ : ปัจจัย ความสำเร็จ การประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเอกชน

ABSTRACT

The objectives of this article is to reveal the current state of implementation of internal quality assurance system in private schools in Bangkok area, according to ministerial regulations on the systems, regulation and methods of internal quality assurance system. Moreover, it is to reveal the organizational factors as the conceptual framework of Steers(1991) that effected to the success of the implementation of the private schools. Data analysis are both of quantitative research and qualitative research from population and sample of private schools in Bangkok area, that passed external quality assessment and certified educational standards at high level. It can be found that most of the private schools in Bangkok area implemented the internal quality assurance according to ministerial regulations at high level. The significant factors found from the multiple regression analysis at the sixth observed point. The effective factors predict to the implementation of internal quality assurance are the

¹นิสิตปริญญาเอกภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม

²ที่ปรึกษาวิทยานินท์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พล ร.ต.หญิง ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

factor of organizational adaptation and innovation, social environment, organizational structure, communication processes and the economic environment.

Keywords : Factors, Success, Internal quality assurance, Private school

บทนำ

เรื่องคุณภาพมีความสำคัญยิ่งต่อการจัดการศึกษา กล่าวคือ เป็นความต้องการและเป็นสิทธิของประชาชนที่รัฐให้หลักประกันว่า จะจัดการศึกษาให้มีคุณภาพอย่างทั่วถึงไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่ไม่เก็บค่าใช้จ่าย (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540, 2550 และฉบับร่างที่ผ่านประชามติจากประชาชน 7 สิงหาคม 2559) ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการได้กระจายอำนาจไปยังสถานศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชนให้มีส่วนร่วมจัดการศึกษา มุ่งหวังให้นักเรียนได้เข้าเรียนสถานศึกษาที่มีคุณภาพสนองความต้องการของประชาชนและผู้ปกครองที่อยากเห็นบุตรหลาน ไม่ว่าจะเรียนที่ไหนในประเทศไทย นอกจากได้รับโอกาสอย่างเสมอภาคแล้ว ยังได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างใกล้เคียงกัน ดังนั้นเมื่อหลักการเป็นเช่นนี้ แนวทางการลดความเหลื่อมล้ำที่นำมาใช้คือการประกันคุณภาพการศึกษา (วิจิตร ศรีสอาน. 2558 : 5) เพราะการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกลไกที่สำคัญสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องส่งผลต่อผลผลิตซึ่งเป็นความสำเร็จของสถานศึกษา คือ ผู้จบการศึกษามีคุณภาพได้มาตรฐานการศึกษาตามที่กำหนด

ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา

โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาที่เปิดสอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจะต้องจัดการคุณภาพให้ได้ มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ โดยดำเนินการประกันคุณภาพภายในตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 ที่ให้แนวทางไว้ เพื่อรักษาและยกระดับคุณภาพการศึกษาใน 4 ด้านคือ คุณภาพผู้เรียน การจัดการศึกษา การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ อัตลักษณ์และมาตรการส่งเสริมของสถานศึกษาให้สูงขึ้น

รวมทั้งนโยบายการปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สองของรัฐบาล ที่กำหนดเป้าหมายและยุทธศาสตร์อย่างชัดเจน ในการพัฒนาคุณภาพคนไทยและการศึกษาไทยในอนาคตเพื่อเป็นหลักเกณฑ์ในการเทียบเคียงสำหรับสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดใช้เป็นตัวชี้วัดการพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนกำกับดูแลและติดตามตรวจสอบ นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกสำหรับแจ้งผลการจัดการศึกษาต่อสถานศึกษา รายงานผลต่อรัฐบาลและเผยแพร่ต่อสาธารณะ

ผลการจัดการศึกษามีตัวบ่งชี้สำคัญอยู่ที่ความ มีมาตรฐานการศึกษา สำหรับมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเอกชน เกิดขึ้นหลังจากโรงเรียนใช้ กลไกการประกันคุณภาพภายในตามกฎกระทรวงทุกปี การศึกษาของโรงเรียนโดยการมีส่วนร่วมจากบุคลากร ภายใน ประชาชน ผู้ปกครองและองค์กรในสังคม ภายใต้ การติดตามตรวจสอบคุณภาพจากสำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชนตามกรอบมาตรฐานการศึกษา ขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการอย่างต่อเนื่อง และรับ การประเมินคุณภาพภายนอกตามกรอบระยะเวลา รอบ ละ 5 ปี โดยมีผลการประเมินในภาพรวมตามกฎกระทรวง 4 ด้านคือ ผลการจัดการศึกษา การจัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การบริหารจัดการและการประกัน คุณภาพภายในได้ระดับคุณภาพตามหลักเกณฑ์และ ได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษา จึงจะเป็นความสำเร็จในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของ โรงเรียนเอกชนขณะนี้รอบการประเมินได้ผ่านมาแล้ว สามรอบ

ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีจำนวนโรงเรียน เอกชนประเภทสามัญศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 422 แห่ง เป็นโรงเรียนที่มีความพร้อมและเสนอตัวเข้ารับ

การประเมินคุณภาพภายนอกในรอบสาม (พ.ศ.2554-2558) ระยะที่ 1 ผ่านเกณฑ์และได้รับการรับรองมาตรฐานการศึกษาในระดับคุณภาพดีและดีมากจำนวน 282 แห่ง (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2557) ขณะนี้อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมินคุณภาพภายนอกในรอบสี่ (พ.ศ.2559-2563) โดยมีการนำนโยบายที่เกี่ยวกับการศึกษาของรัฐบาลปัจจุบัน ข้อเสนอแนะของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้าน การศึกษา ความต้องการของกระทรวงศึกษาธิการและต้น สังกัดของสถานศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางการประเมิน ที่ดี ขณะนี้ได้ข้อสรุปร่วมกันในเบื้องต้น สถานศึกษายัง ต้องดำเนินการประกันคุณภาพภายในตามกฎกระทรวง ว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพ การศึกษา พ.ศ.2553 ต่อไปอีกโดยนำมาตรฐานที่ว่าด้วย ผลการจัดการศึกษา การบริหารจัดการศึกษา การจัดการ เรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและการประกัน คุณภาพภายในใช้เป็นหลักเกณฑ์การประเมินเหมือนรอบ การประเมินที่ผ่านมา เพียงแต่มีการปรับปรุงวิธีการประเมิน ใหม่ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และมุ่งประเมิน จากพัฒนาการของการประกันคุณภาพภายในของสถาน ศึกษาให้มีความสำคัญกับปัจจัยที่ใช้ (Input) กระบวนการ ดำเนินการ (Process) และผลผลิต (Output) ที่ได้จาก การจัดการศึกษา (คมศร วงษ์รักษา .2559)

ดังนั้น ตั้งแต่ปี 2559 โรงเรียนเอกชนประเภท สามัญศึกษาต้องใช้มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อ การประกันคุณภาพภายในจำนวน 4 มาตรฐาน คือ มาตรฐานคุณภาพผู้เรียน กระบวนการบริหารและจัดการ ของผู้บริหารสถานศึกษา กระบวนการจัดการเรียนการ สอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และระบบการประกัน คุณภาพภายในที่มีประสิทธิผล (ประกาศกระทรวง ศึกษาธิการ เรื่อง ให้ใช้มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ฉบับลง วันที่ 11 ตุลาคม 2559) โดยดำเนินการประกันคุณภาพ ภายในตามแนวทางของกฎกระทรวงฉบับปัจจุบันให้เป็น ส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการเปิดโอกาสให้

บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องร่วมกันพัฒนาคุณภาพเข้าสู่ มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้นักเรียนมีคุณลักษณะ และคุณภาพที่พึงประสงค์ เพื่อหน่วยงานต้นสังกัดใช้เป็น หลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริม กำกับดูแลตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายในโดยให้ความสำคัญกับตัวชี้วัด ด้านปัจจัย กระบวนการ และผลผลิตจากระบบการประกัน คุณภาพการศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียน เอกชน

การประกันคุณภาพเป็นระบบหนึ่งในการ บริหารจัดการศึกษาโดยสถานศึกษาเป็นศูนย์กลางคำว่า "ระบบ" มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของระบบไว้อย่าง หลากหลายและสอดคล้องกันดังนี้

กิติมา ปรีดีติลล (2529:59) กล่าวว่าระบบใน การบริหารงานนั้นอาจหมายถึงองค์ประกอบหรือปัจจัย ต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กันและมีส่วนกระทบต่อยัง ะหว่างกันในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ขององค์การ

Kast and Rosenzweig (1985:15) Robbins (1990 :264) และ Lunenberg and Ornstein (2004: 249) กล่าวสอดคล้องกันว่าระบบคือสิ่งที่ถูกจัดให้อยู่ รวมกันเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันซึ่งประกอบด้วยส่วนย่อย (Parts) เป็นองค์ประกอบ (Components) ระบบย่อย (Subsystems) ตั้งแต่ 2 ส่วนขึ้นไปที่ต้องพึ่งพาอาศัยกัน และมีเส้นแบ่งเขตที่สามารถระบุได้ว่าเป็นเส้นคันระหว่าง ระบบย่อยกับระบบสภาพแวดล้อมที่อยู่เหนือขึ้นไป (Supra System)ทำหน้าที่ในลักษณะเป็นหน่วย (Unit) เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด

เช่นเดียวกับ Hoy and Miskel (2001:168) ที่ กล่าวว่าระบบคือชุดขององค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ซึ่ง กันและกันที่ต้องมีปัจจัยนำเข้า (Inputs) จากภายนอก ระบบและมีกระบวนการแปรสภาพปัจจัยต่างๆ เหล่านั้น เพื่อให้ได้ผลผลิตคืนสู่สิ่งแวดล้อม

ประชุม รอดประเสริฐ (2545 : 66). กล่าวว่า ระบบเป็นองค์ประกอบของสรรพสิ่งที่รวมตัวกันอย่างเป็น

เอกภาพโดยแต่ละองค์ประกอบต่างปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างประสานสัมพันธ์กับภาระหน้าที่ขององค์ประกอบอื่นและเป็นการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีรูปแบบและมีขั้นตอนเฉพาะ

ดังนั้น ระบบจะเป็นชุดขององค์ประกอบย่อยซึ่งอาจเรียกว่าส่วน (Part) องค์ประกอบ (Components or Elements) หรือระบบย่อย (Subsystems) ที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Interrelate) ในลักษณะพึ่งพาอาศัยกันและกัน (Interdependent) และมีผลกระทบซึ่งกันและกัน โดยมีปัจจัยนำเข้า (Inputs) จากภายนอกมีกระบวนการแปรสภาพปัจจัยเพื่อให้ได้ผลผลิตตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

การบริหารโรงเรียนเอกชนภายใต้ พ.ร.บ. โรงเรียนเอกชน พ.ศ.2550 มีผู้อำนวยการโรงเรียนทำหน้าที่บริหารจัดการศึกษาให้มีคุณภาพโดยจัดระบบการประกันคุณภาพภายในและดำเนินการตามกระบวนการตามหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในเพื่อควมมีมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้

1. กำหนดมาตรฐานการศึกษา
2. จัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา
3. จัดระบบบริหารและสารสนเทศ
4. ดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษา
5. จัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพ

การศึกษา

6. จัดให้มีการประเมินคุณภาพภายใน
7. จัดทำรายงานประจำปี
8. จัดให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่าง

ต่อเนื่อง

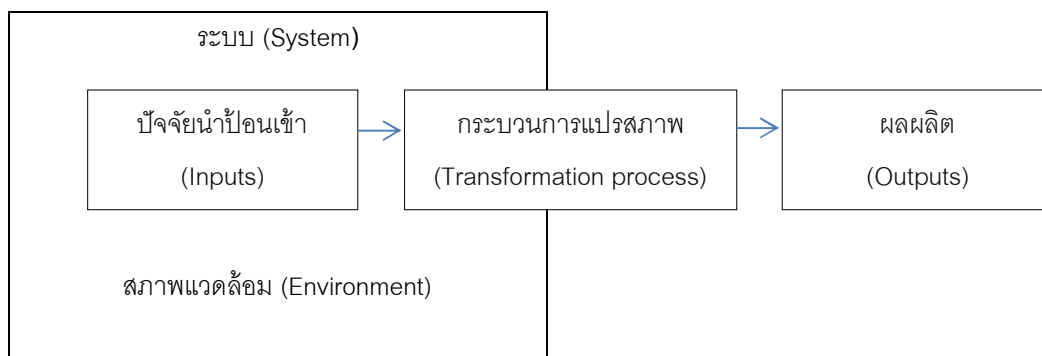
การดำเนินการดังกล่าวเป็นกระบวนการประกันคุณภาพภายในหรือกระบวนการแปรสภาพให้มีประสิทธิภาพได้มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งโรงเรียนเอกชนต้องวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและใช้ปัจจัยที่สนับสนุนส่งเสริมเพื่อผลผลิตที่ออกมา คือ นักเรียนที่มีคุณภาพและสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพต่อผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษา

ปัจจัยที่ส่งผลให้การดำเนินการประกันคุณภาพภายในประสบความสำเร็จ

Steers (1991:60) ให้แนวคิดที่ว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพขององค์การ ประกอบด้วย องค์ประกอบหลัก 4 ประการคือ ลักษณะขององค์การ (Organizational characteristics) ลักษณะของสภาพแวดล้อม (Environmental characteristics) ลักษณะของบุคลากร (Employee characteristics) และนโยบายการบริหารและการปฏิบัติ (Managerial policies and practices)

เป็นที่น่าสนใจว่า กรอบแนวคิดดังกล่าวให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อม (Environment) ภายนอกและภายในองค์การอย่างรอบด้านครอบคลุมบริบทโรงเรียนเอกชน ซึ่งมีฐานะเป็นนิติบุคคลมีความคล่องตัวในการบริหารจัดการ เป็นโอกาสที่กลุ่มคน องค์การต่างๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของบริบทโรงเรียนเข้ามามีส่วนในการบริหารจัดการกระทำได้อย่างอิสระเพื่อประสานประโยชน์ร่วมกัน ทั้งนี้เพราะ การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนมีรูปแบบที่หลากหลาย การดำเนินการต้องได้รับการสนับสนุนจากบุคคลหลายกลุ่มเพื่อการประสานผลประโยชน์ร่วมกัน เป็นงานที่ท้าทาย การจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนที่ดีทั้งด้านปริมาณคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจะต้องพัฒนาตนเองให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง คือ การมีรายได้สำหรับการบริหารจัดการโรงเรียนเพียงพอ คู่กับรายจ่าย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2545:3)

Robbins (1987:13) มีแนวคิดว่าการยอมรับหรือคำนึงถึงผลกระทบจากความสัมพันธ์ของระบบกับสิ่งแวดล้อม เป็นระบบองค์การสมัยใหม่ (Modern organization) ที่ทุกๆ องค์การมีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเป็นของตนเองใช้คนร่วมกันทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีการจัดโครงสร้างงานและแบ่งงานหน้าที่รับผิดชอบกันภายในภายใต้สถานการณ์ที่ต้องเผชิญกับสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นองค์การต้องจัดระบบดังภาพนี้

ที่มา : Stephen P. Robbins Organization Theory : Structure, Design, and Applications 1990 : 264

ดังนั้น การใช้กรอบแนวคิดปัจจัยหลักอย่างกว้างของ Steers (1991) เป็นแนวทางการกำหนดปัจจัยย่อยให้เป็นตัวชี้วัดความมีประสิทธิภาพของกระบวนการทำงานเพื่อวัดประสิทธิภาพขององค์การจึงมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งนักวิชาการส่วนใหญ่นิยมใช้ศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพขององค์การหรือเป็นปัจจัยชี้วัดประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การ ให้ประสบความสำเร็จในลักษณะทำนองเดียวกันได้แก่ Saraph (1988, Cited in Dayton, 2001) Megatroyed and Morgan (1994) Sammonds and Mortimore (1995) Zalri (1998) Mohd and Aspinwall (2000) Guo (2002) อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ ประสงค์สร้าง. (2553) Dayton (2001) สุวิมล ว่องวาณิช และคณะ (2545) อารีย์ วิศิษฐ์ภรณ์ (2546) เก็จนก เอื้อวงศ์ (2546) ชาญยุทธ รวิวงศ์ (2548) นำพิชญ์ ธรรมหิเวศน์ (2549) และมยุรี แพร์หลาย (2554) โดยมีข้อสรุปปัจจัยการดำเนินการ 15 ปัจจัยดังนี้

1. การจัดโครงสร้างองค์การ
2. การใช้เทคโนโลยี
3. สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ
4. สภาพแวดล้อมทางสังคม
5. สภาพแวดล้อมทางการเมือง
6. วัฒนธรรมองค์การ
7. บรรยากาศองค์การ
8. ความผูกพันต่อองค์การ
9. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่

10. การกำหนดเป้าหมายเชิงกลยุทธ์

11. การจัดหาและ การใช้ทรัพยากร

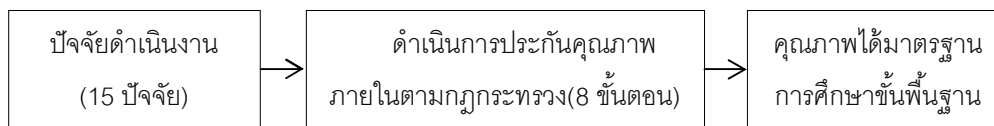
12. การจัดสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงาน

13. กระบวนการติดต่อสื่อสาร

14. ภาวะผู้นำและการตัดสินใจ

15. การปรับตัวขององค์การและการริเริ่มสิ่งใหม่

ดังนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ใช้กับกระบวนการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร ควรเป็นดังภาพนี้

ผลการวิจัยพบปัจจัยที่เป็นตัวบ่อนเหล่านี้ส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์กับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในตามกฎกระทรวงของโรงเรียนเอกชนเขตกรุงเทพมหานครซึ่งมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเมื่อศึกษาถึงลงไปโดยวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) นำปัจจัยที่กล่าวไว้ข้างต้นเข้าสมการตามวิธีขั้นตอนของ Stepwise ได้ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.834 พบปัจจัยพยากรณ์การดำเนินการประกันคุณภาพภายในให้ประสบความสำเร็จได้ร้อยละ 69.50 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เรียงตามลำดับความสำคัญ 6 ปัจจัย คือ 1) การปรับตัวขององค์กรและการริเริ่มสิ่งใหม่ 2) สภาพแวดล้อมทางสังคม 3) การจัดโครงสร้างองค์กร 4) วัฒนธรรมองค์กร 5) กระบวนการติดต่อสื่อสารและ 6) สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ โดยที่ปัจจัยเหล่านี้ต่างก็มีวิธีการปฏิบัติที่โรงเรียนเอกชนเขตกรุงเทพมหานครนำไปใช้ในกระบวนการประกันคุณภาพภายในตามกฎกระทรวงรายละเอียดดังนี้

1. การใช้ปัจจัยการปรับตัวขององค์กรและการริเริ่มสิ่งใหม่ ในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในให้ประสบความสำเร็จได้ เนื่องจากโรงเรียนเอกชนเขตกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญต่อการแก้ไขจุดอ่อนและพัฒนาจุดแข็งในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในระดับมากเป็นลำดับแรก รองลงมาได้แก่ การใช้เทคนิควิเคราะห์สภาพแวดล้อมเพื่อทราบจุดแข็งจุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน การจัดทำแผนกลยุทธ์เป็นแนวทางการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีเป็นความต้องการและแรงผลักดันจากสังคมและผู้ปกครองส่วนมากที่ฝากความหวังและไว้วางใจโรงเรียนได้พัฒนาคุณภาพนักเรียนสู่อนาคตที่ดี เพื่อให้นักเรียนสามารถปรับตัวทันต่อเหตุการณ์ การจัดการเรียนรู้โลกทัศน์ที่ดีจะส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันเป็นแรงผลักดันโรงเรียน

ปรับปรุงพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง มีการประเมินและทบทวน หลักสูตรสถานศึกษา มีความพยายามสรรหาวัสดุ อุปกรณ์และเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้เป็นแหล่งเรียนรู้มากขึ้น พัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาภาษาไทย ภาษาจีนและเพิ่มพูนความรู้ให้กับภาษาอังกฤษมากขึ้น เพื่อรองรับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงสู่โลกยุคใหม่ โรงเรียนมีความพยายามรายงานผลงานที่เกิดจากนวัตกรรมใหม่ๆ ของครูและนักเรียนในระดับประเทศและต่างประเทศอย่างต่อเนื่องในเชิงประจักษ์แสดงว่าโรงเรียนเอกชนได้สนองนโยบายตามแผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมการศึกษาเอกชน พ.ศ.2556-2560 ที่ได้กำหนดกลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานเร่งรัดพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษาเอกชนให้มีคุณภาพสู่มาตรฐานสากล พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้ทันสมัยสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงเน้นทักษะการคิดวิเคราะห์ และเพิ่มขีดความสามารถผู้เรียนผ่านกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2556 : 59-68) ในอนาคตระบบการบริหารสถานศึกษาเอกชนเพื่อความเป็นเลิศจะมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาสถานศึกษาให้ก้าวหน้า ความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนเพื่อการแข่งขัน โดยคำนึงถึงคุณภาพของนักเรียนเป็นสำคัญ ตอบสนองความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครอง (ศุภลักษณ์ เศษระพานิช, 2551 : 302) โรงเรียนควรพัฒนาระบบบริหารจัดการภายใต้บริบทที่เปลี่ยนแปลง การพัฒนาคุณภาพบุคลากรให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ตามเป้าหมาย การจัดการทรัพยากรในการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพและมีความคุ้มค่าและการพัฒนานโยบายและกลยุทธ์การบริหารงานโรงเรียนให้ตอบสนองความต้องการของผู้ปกครอง ชุมชน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงสถานศึกษาเอกชนสู่ความเป็นเลิศ (ภาวะวิ ศุขโรจน์, 2556 : 186-187) ท้นต่อความ

ก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและกฎเกณฑ์ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ เพื่อตอบสนองความต้องการของลูก้า การตัดสินใจเลือกกลยุทธ์การปรับเปลี่ยนที่เหมาะสม ยืดหยุ่นและสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันการกระตุ้นให้พนักงานมีส่วนร่วมค้นหาจุดเด่น จุดที่ควรพัฒนาเพื่อสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง เป็นบทบาทสำคัญของผู้บริหาร เพราะการปรับตัวเป็นพื้นฐานการอยู่รอดขององค์กร (วิเชียร วิทย์อุดม, 2548 : 142) สิ่งที่ต้องดำเนินการเพื่อให้โรงเรียนดำรงอยู่ได้จะต้องสร้างคุณลักษณะเฉพาะของโรงเรียนที่แตกต่างจากข้อกำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ให้เกิดขึ้นในโรงเรียนเอกชนในทศวรรษหน้าคือ ด้านบริบทของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงพัฒนาตนเองตลอดเวลาและมีเป้าหมายที่ชัดเจนเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของสถานศึกษาและสร้างโอกาสดีสำหรับนักเรียนผู้ปกครองได้ตัดสินใจสมัครเข้าเรียน (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน.2545)

2. การใช้ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในให้ประสบความสำเร็จได้เนื่องจากโรงเรียนเอกชนเขตกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกับความคาดหวังของสังคมที่ต้องการให้นุทรหลานได้เรียนในโรงเรียนที่มีคุณภาพเป็นลำดับแรก รองลงมาได้แก่ ชุมชนและผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นและให้การสนับสนุนโรงเรียนจัดทำกิจกรรมต่างๆ และการมีหน่วยงาน องค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นเครือข่ายความร่วมมือที่เข้มแข็งและหลากหลาย เป็นความคาดหวังของผู้ปกครองส่วนใหญ่ซึ่งมีค่านิยมให้ความร่วมมือและติดตามผลการจัดการเรียนรู้ของครูอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ ชูชาติ พวงสมจิตร (2540) ที่ศึกษาพบว่าสถานการณ์การรวมกลุ่มของประชาสังคมเกี่ยวกับการรักษากฎ ระเบียบวินัย การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของสังคม จะมีภูมิคุ้มกันและมีส่วนช่วยพัฒนาและสอดคล้องดูแลพฤติกรรมนักเรียนโรงเรียนพัฒนาหลักสูตร จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนสอดคล้องกับความต้องการของครอบครัว

และชุมชนในเชิงประจักษ์ ดังนั้น บทบาทสำคัญในการพัฒนาทัศนคติ ค่านิยม และสร้างความรู้ความเข้าใจแก่สมาชิกของสังคม เป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเหมาะสม ในทางกลับกัน วัฒนธรรม ความเชื่อ และค่านิยมในสังคมก็ย่อมส่งผลต่อการศึกษาสอดคล้องกับ ปิติชาย ต้นปิติ (2547 : 80) ที่พบว่า วิธีการคิดและการปฏิบัติที่ดีเกิดจากการเรียนรู้ร่วมกันของกลุ่มบุคคลและสังคมประกอบด้วยค่านิยม ทัศนคติ ความต้องการลักษณะด้านประชากรศาสตร์ จักรพงษ์ สุวรรณรัชมี (2552) กล่าวว่า ปัจจัยทางสังคมเป็นปัจจัยหลักประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการศึกษา เพราะการศึกษาเป็นกระบวนการทางสังคม การจัดการศึกษาต้องให้สอดคล้องกับโครงสร้างของสังคม สังคมไทยกำลังเปลี่ยนแปลง เช่น ขนาดของครอบครัวทั้งสังคมเมือง และสังคมชนบท ความสัมพันธ์ในครัวเรือนลดน้อยลง รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเปลี่ยนไป มีการอพยพเข้าสู่เมืองใหญ่มากขึ้น ลักษณะของสังคมจะเป็นตัวกำหนดรูปแบบของการศึกษา ถ้าจำนวนประชากรของสังคมมีผู้อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนมาก ก็จำเป็นต้องจัดระบบการศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

3. การใช้ปัจจัยการจัดโครงสร้างองค์การ ในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในให้ประสบความสำเร็จได้ เนื่องจากโรงเรียนเอกชนเขตกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนภูมิโครงสร้างการบริหารที่แสดงตำแหน่งการบังคับบัญชาชัดเจนในระดับมากเป็นลำดับแรก รองลงมาได้แก่ การจัดโครงสร้างการบริหารที่มีความยืดหยุ่น สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ และการกำหนดขอบข่ายงาน จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็ว สอดคล้องกับ สุทธนา อันเกียรติพงษ์ (2552) ศึกษาพบว่าสิ่งที่พบได้จากการจัดโครงสร้างองค์การเป็นกิจกรรมหนึ่งในกระบวนการบริหารการศึกษาทั้งระบบ เป็นเครื่องมือของฝ่ายบริหารในการติดต่อประสานงาน มีการติดตามตรวจสอบการทำงาน มีคู่มือแบบแผนภูมิโครงสร้างกำหนดตำแหน่งบรรยายงาน จำนวนบุคลากร โครงสร้าง

องค์การสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ของงานและบุคลากรในเชิงประจักษ์ข้อค้นพบเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการที่เป็นเลิศของโรงเรียนอนุบาลเอกชน คือ โรงเรียนต้องกำหนดขอบข่ายโครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียนอย่างเหมาะสม วิเคราะห์งาน การออกแบบงาน และกำหนดเป็นแผนภูมิโครงสร้างการบริหารโรงเรียนที่ครอบคลุมภารกิจหลักของโรงเรียนมีการวางแผน ทบทวนปรับแผนงานและประเมินผลการดำเนินงานสม่ำเสมอสอดคล้องกับ Owen (1998 : 64) ที่ให้เหตุผลว่าระบบย่อยที่สำคัญของโรงเรียน คือ ระบบย่อยด้านโครงสร้างที่ทำให้องค์การดำเนินงานอย่างเป็นระบบ จะกำหนดบทบาทหน้าที่ ขอบข่ายในการสื่อสารและการตัดสินใจ และยังเป็นตัวกำหนดการไหลเวียนของงาน ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของโรงเรียน

4. การใช้ปัจจัยวัฒนธรรมองค์การ ในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในประสบความสำเร็จได้ เนื่องจากโรงเรียนเอกชนเขตกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกับบุคลากรมีเจตคติที่ดีและนำระบบวงจรคุณภาพ (PDCA) ใช้ในการปฏิบัติงานตามปกติในระดับมากเป็นลำดับแรก รองลงมาได้แก่ การมีจุดร่วมกันด้วยความเข้มแข็งในการทำงานเป็นแรงขับเคลื่อนให้โรงเรียนได้รับการยอมรับในวงการศึกษา และทุกคนทำงานด้วยความรู้สึกผูกพันต่อโรงเรียน วิจิตร ศรีสอาน (2557 : 3) กล่าวว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อวิถีการทำงานของบุคลากรซึ่งเป็นค่านิยมเกี่ยวกับการศึกษาพัฒนาตนเองเพิ่มเติม โดยการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ สถาบันการศึกษา เพื่อนำมาเผยแพร่ แลกเปลี่ยนกันภายใต้วัฒนธรรมที่ยึดประเพณีไทยในการแต่งกาย การพูด การแสดงกิริยามารยาตามเอกลักษณ์ไทยเป็นแนวทางการพัฒนาคุณภาพนักเรียนอย่างต่อเนื่องในเชิงประจักษ์ทั้งนี้เพราะระบบประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษาตามปกติและเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมคุณภาพของแต่ละองค์การ ซึ่งเกิดจากการยอมรับของคนภายในองค์การจึงจะประสบความสำเร็จ เมื่อสถานศึกษาได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกจากสมศ. ก็จะได้ข้อมูลที

สะท้อนผลการดำเนินงานและได้ข้อเสนอแนะสำหรับการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาจนเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตการเรียนรู้และการปฏิบัติงานของครูและบุคลากรทางการศึกษาสอดคล้องกับประจักษ์ จันตอง (2558:9) ที่กล่าวไว้ว่าการสร้างวัฒนธรรมคุณภาพโดยเฉพาะวัฒนธรรมการประกันคุณภาพภายในและรับการประเมินคุณภาพภายนอกเป็นภารกิจหรืองานประจำที่ต้องดำเนินการเป็นเนืองนิตย์อยู่ในวิถีชีวิตของทุกคนจึงต้องมีการปลูกฝังความรู้ความเข้าใจเจตคติความเชื่อและความศรัทธาให้เกิดขึ้นกับบุคลากรทุกคนและทุกระดับทั่วทั้งองค์กรเพื่อให้มีการประพฤติปฏิบัติจนเป็นวัฒนธรรม โดยเฉพาะการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาสถานศึกษาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

5. การใช้ปัจจัยกระบวนการติดต่อสื่อสารในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในประสบความสำเร็จได้เนื่องจากโรงเรียนเอกชนเขตกรุงเทพมหานครให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์โดยวิธีปิดประกาศเปิดเผยแจ้งข้อมูลข่าวสารทางราชการเป็นหนังสือเวียนให้รับทราบทั่วกันในระดับมากเป็นลำดับแรก รองลงมาได้แก่ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกันระหว่างนักเรียนครูและผู้ปกครองผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และ การใช้โทรศัพท์ โทรสาร และพัฒนาเว็บไซต์ เป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสาร เป็นการติดต่อสื่อสารแบบสองทางได้แก่ การจัดประชุมครูเพื่อเสนอปัญหาแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นกันทางวิชาการเป็นประจำเดือน โรงเรียนเปิดโอกาสให้ใช้สื่อเทคโนโลยีและการสื่อสารมีการสื่อสารรายงานผลการพัฒนาคุณภาพเพื่อแจ้งผลการดำเนินงานในรอบปีต่อบุคลากรภายในและสังคมภายนอกผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต พัฒนาเว็บไซต์ที่เป็นปัจจุบัน ทำจดหมายข่าว วารสารโรงเรียน และจัดนิทรรศการแสดงผลงานครูและนักเรียนให้เป็นที่รับทราบกันอย่างกว้างขวาง เป็นการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองและชุมชน ได้รับรู้สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการ สามารถร่วมกันร่วมกันพัฒนาคุณภาพการศึกษากับทางโรงเรียนในเชิงประจักษ์สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อมรพรรณ

ประจันตวนิชย์ (2550 : 81) ที่พบว่า ตัวแปรการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ได้รับอิทธิพลทั้งทางตรงและทางอ้อม คือ การติดต่อสื่อสาร การรับรู้แรงสนับสนุนขององค์การ และเจตคติต่อการมีส่วนร่วมสอดคล้องกับ Lunenberg และ Onstein (2004:177) ที่กล่าวว่า บทบาทผู้บริหารสถานศึกษามีงานหลายด้านที่ต้องดำเนินการ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์และภารกิจขององค์การ การจูงใจ การตัดสินใจสั่งการ การวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ การประสานงาน และการประเมินงาน ภารกิจต่างๆ เหล่านี้ จะไม่บรรลุผล และการตัดสินใจสั่งการจะไม่สามารถกระทำได้ หากขาดการสื่อสารที่เพียงพอและมีประสิทธิภาพ

6. การใช้ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในประสบความสำเร็จได้เนื่องจากจากโรงเรียนเอกชนให้ความสำคัญกับผู้ปกครองและชุมชนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีมีความพร้อมส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนเต็มศักยภาพ ในระดับมากเป็นลำดับแรก รองลงมา ได้แก่การพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนขึ้นอยู่กับจำนวนเงินอุดหนุนที่ได้รับจัดสรรจากรัฐบาล อัตราค่าธรรมเนียมและรายได้อื่นจากผู้ปกครอง และภาวะเศรษฐกิจของประเทศส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการด้านปริมาณและด้านคุณภาพของโรงเรียน ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ สนานิจิตร สุคนธ์ทรัพย์ และคณะ (2542) ศึกษาวิจัยพบว่า สภาพความเป็นอยู่ของผู้ปกครองและชุมชนในเขตบริการโรงเรียนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ ส่วนใหญ่มีฐานะระดับปานกลางถึงระดับดี มีอาชีพเป็นหลักแหล่งและมั่นคง ส่งผลดีต่อการระดมทรัพยากรและค่าใช้จ่ายทางการศึกษา มีความพร้อมในการร่วมมือพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้เต็มศักยภาพสร้างความมั่นใจให้กับทางโรงเรียนในการแก้ปัญหาด้านการลงทุนเพื่อการศึกษา รองรับสภาวการณ์เศรษฐกิจที่ผันผวนเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาในเชิงประจักษ์ ดังเช่น การดำเนินงานของโรงเรียนในกำกับของรัฐ (Charter school) ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

ซึ่งเป็นบริบทภายนอกโรงเรียน หากสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศดีพอ จะทำให้รัฐสามารถสนับสนุนทรัพยากรในการจัดตั้ง การดำรงไว้และการขยายโรงเรียนในกำกับของรัฐได้ ความแตกต่างในสถานะทางเศรษฐกิจทำให้กลุ่มด้อยโอกาสต้องการโรงเรียนรูปแบบใหม่ที่ตอบสนองความต้องการของพวกเขาได้ สอดคล้องกับสภาพปัญหาจากการศึกษาโดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2552) พบว่า ปัจจัยสำคัญนี้สะท้อนถึงการพัฒนาศักยภาพการศึกษาของประเทศไทย คนไทยยังก้าวไม่พ้นความยากจนเนื่องจากการพัฒนาฐานะทางเศรษฐกิจโดยภาพรวมยังไม่ดีขึ้น ประชาชนส่วนใหญ่มีรายจ่ายสูงกว่ารายได้ สภาพครัวเรือนที่มีชีวิตอยู่ด้วยการเป็นหนี้เพื่อใช้ในการอุปโภคและบริโภคมากกว่าครึ่งหนึ่งของครัวเรือนทั้งประเทศผู้มีรายได้น้อยและคนจนพลาดโอกาสที่จะได้รับการศึกษาในโรงเรียนที่มีคุณภาพอย่างยุติธรรม

บทสรุป

การประกันคุณภาพภายในเป็นองค์ประกอบสำคัญในระบบการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาทุกประเภท ทุกสังกัด สถานศึกษาจึงควรศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยตามลักษณะโรงเรียนโดยคำนึงถึงจุดมุ่งหมายและสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกซึ่งมีความเหมือนหรือมีความแตกต่างกันไปตามสภาพพื้นที่ ในเขตบริการเฉพาะกรณีโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาเขตกรุงเทพมหานครควรศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินการประกันคุณภาพภายในในเชิงบวกและเชิงลบอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรวิเคราะห์เจาะลึกปัจจัยด้านการปรับตัวของโรงเรียนและการริเริ่มสิ่งใหม่ๆ ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมภายนอกและภายในโรงเรียนที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ การจัดโครงสร้างการบริหารโดยมีเป้าหมาย วิสัยทัศน์และพันธกิจ การสร้างและสนับสนุนกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจนเป็นวัฒนธรรมคุณภาพของครูและของโรงเรียนการเสริมสร้างความเข้าใจในกระบวนการพัฒนาคุณภาพด้วยการใช้กระบวนการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพการ

วิเคราะห์สถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ เพื่อสร้างความมีส่วนร่วมและรับผิดชอบต่อการศึกษา ร่วมกัน รวมทั้งปัจจัยอื่นๆ ที่อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับการ ดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน ให้ประสบความสำเร็จเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการ การศึกษาของโรงเรียนให้เป็นที่นิยม อยู่ในความสนใจ ของสังคมและเป็นความต้องการของผู้ปกครองที่จะนำ บุตรหลานเข้ารับบริการด้วยความเต็มใจอย่างต่อเนื่อง

บรรณานุกรม

- กิตติมาปริดีติติก. (2529). **ทฤษฎีบริหารองค์การ**. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดคณะการพิมพ์.
- เก็จนก ก เอื้อวงศ์.(2545). **การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิตภาคบริหาร การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. (2545). **แนวทางดำเนินการเพื่อการประกันคุณภาพและการรับรองมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนเอกชน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. (2545). **รายงานการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่เกื้อหนุนต่อการจัดการศึกษาเอกชนในทศวรรษหน้า”**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. (2556). **แผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการศึกษาเอกชน พศ. 2556 – 2560**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว.
- คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, สำนักงาน. (2557). **“ข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาเอกชน ปี 2557 “** [ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก <http://schoolsearch.opec.go.th>. [สืบค้นเมื่อ 23 เมษายน 2558].
- คมศร วงศ์รักษา. (2559). **ความก้าวหน้าการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสี่**. จุลสาร สมศ.ปีที่16 ฉบับที่ 6 (สิงหาคม-กันยายน)
- จักรพงษ์ สุวรรณรัศมี. (2552). **อิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการสอนของครูผู้สอน**. วารสารศึกษาศาสตร์. 20,3 (มิถุนายน-กันยายน)
- ชัยวัฒน์ ประสงค์สร้าง. (2553). **รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล**. ปริญญาครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาอุดมศึกษา ภาคศึกษานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญยุทธวิยะวงศ์. (2548). **การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิตสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

- ชูชาติ พวงสมจิตร. (2540). **การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนกับโรงเรียนประถมศึกษาในเขตปริมณฑลกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นำพิชญ์ ธรรมกิจ. (2549). **การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาไปปฏิบัติของสถาบันการศึกษาสังกัดกระทรวงสาธารณสุข**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปิตินายก ดันติ. (2547). **การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงระบบที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประจัน จันทอง. (2558). **คำกล่าวเปิดงานและปาฐกถาพิเศษในรายงานการประชุม“ก้าวข้ามขีดจำกัดสู่สหัสวรรษแห่งคุณภาพ” หน้า 9**. เมื่อ 14 ตุลาคม 2558. ณ ศูนย์นิทรรศการและประชุมไบเทค เขตบางนา กรุงเทพมหานคร.
- ประชุม รอดประเสริฐ. (2545). **นโยบายการวางแผน : หลักการและทฤษฎี**. กรุงเทพมหานคร : เนติกุล.
- ภาววี สุขใจ. (2556). **รูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงสถานศึกษาเอกชนสู่ความเป็นเลิศ**. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- มยุรี แพร่หลาย. (2554). **การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน), สำนักงาน. (2557). **ระบบสารสนเทศเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอก[ออนไลน์]**. เข้าถึงได้จาก <http://aqa.onesqa.or.th/>. [สืบค้นเมื่อ 27 มิถุนายน 2558]
- เลขาธิการสภาการศึกษา. สำนักงาน. (2552). **สมรรถนะการศึกษาไทยในเวทีสากล พ.ศ.2551**. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- วิจิตร ศรีสอาน. (2557). **วัฒนธรรมการประกันคุณภาพ : คู่คิดหรือ**. จุลสาร สมศ. (เมษายน – พฤษภาคม)
- วิจิตร ศรีสอาน. (2558). **การประกันคุณภาพคุณภาพการศึกษา, จุลสาร สมศ. ปีที่ 15 ฉบับที่ 2 (เมษายน- พฤษภาคม)**
- วิเชียร วิทยอุดม. (2548). **ทฤษฎีองค์การ**. กรุงเทพมหานคร : ธีระฟิล์มและไซเทกซ์.
- ศุภลักษณ์ เศษระพานิช. (2550). **การพัฒนาระบบการบริหารที่มุ่งเน้นความเป็นเลิศของสถานศึกษาเอกชน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนานจิตร์ สุคนธ์ทรัพย์ และคณะ. (2542). **แนวทางการจัดการโรงเรียนในกำกับของรัฐ (Charter School) : บทเรียนจากต่างประเทศ**. กรุงเทพฯ : ที.พี.พริน.
- สุทธนา อันเกียรติพงษ์. (2552). **การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการที่เป็นเลิศของโรงเรียนอนุบาลเอกชน**. ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษาคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิมล ว่องวานิช และคณะ. (2545). **แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

- อมรพรรณ ประจันตวนิชย์. (2550). **ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานและปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**. ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อารีย์วิศิฎภกร. (2546). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายประกันคุณภาพการศึกษาไปปฏิบัติในสถาบันวิชาการทหารอากาศชั้นสูง**. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Dayton, N.A. (2001). Total quality management critical success factors, A comparison : The UK versus USA. *Total quality management*. 12, 13 (May) : 293-298.
- Fremont E. Kast, and Cyril Rosenzweig. (1985). *Organization management : System and contingency Approach*. New York : McGraw-Hill.
- Lunenburg ,Fred C. and Ornstein, Allan C. (2004). *Educational administration : Concepts and Practices*, 4nd ed. Warsaw : Wadsworth Publishing company.
- Murgatroyd, S., and Morgan, C. (1994). *Total quality management and the school*. Buckingham : The Open University Press.
- Owens, Robert G.(1998). *Organizational behavior in education*. 6th ed. Boston MA :Allyn and Bacon.
- Richard M. Steers .(1991). *Introduction to organizational behavior*. New York : Harper Collins publishers .
- Sammonds, P.andHillman,J. Mortimore.(1995).*“Key characteristics of effective school a review of school effectiveness research.”* A report by the institute of education for the office for standards in education.
- Sha'RiMohdYusof & Elaine M. Aspinwall. (2000). *Critical success factors for total quality management implementation in small and medium enterprises*. Research article. Pages 803-809 . Published online: Access data [30 Nov 2015] Available from : <http://dx.doi.org/10.1080/0954412997839>
- Stephen P. Robbins, and Robin Stuart-Kotze. (1990). *Management*. Ontario :Printice-Hall Canada.
- Wayne K. Hoy, and Cecil G. Miskel, (2001). *Educational administration : Theory,Research, and Practice*, 2nd ed. (New York : McGraw-Hill, Inc.
- Zalri,H.(1998). *Organization effectiveness*. Jessica Kingsley Publishers.